

Eyüp Dalkılıç 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.01.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Eyüp Dalkılıç 2

EYÜP DALKILIÇ

Lisans eğitiminin ardından çalışma hayatından emekli olan Eyüp Dalkılıç, yaşamını okuma ve yazma tutkusuyla sürdürmektedir. "Vicdanın Işığı" isimli bir romanı bulunan yazar, aynı zamanda şiiri "his dünyamızın rüzgârı" olarak tanımlayan bir gönül adamıdır.

Şiirin, insanın benliğindeki saklı duyguları uyandıran bir tebessüm olduğuna inanır. Amatör bir heyecanla kaleme aldığı eserlerini şiir severlerle paylaşmaya devam eden Dalkılıç; okumayı, yazmayı ve eleştiriyle gelişmeyi bir yaşam biçimi olarak kabul eder.

Açık Zindan

Gecem ki içimde büyür, bana dar gelir âlem,
Gök kubbe çatlamış sanki, üstüme çöker elem.
Adım gölgemden ağır, yol benden ürker gibi,
Bir ben var bende kayıp — ben ona esir hem.

Ay, taşta iz arar da bulamaz yüzümden,
Zira yüzüm dediğin, perdelerde keder.
Rüzgâr mı konuşur, yoksa geçmiş mi seslenir,
Her ses bir başka yarayı usulca yoklar, ezer.

Zincir görünmez ama adımlarım kanar hep,
Kapı yok, kilit yok — kaçış fikri bile harap.
Bir nefes alsam içime dolar eski zaman,
Zaman: içimde durmadan dönen bir çark.

Ne suçum bilinir ne de beraatim yazılı,
Esirim gölgeme — hükmüm kalbimde kazılı.
2026

Eyüp Dalkılıç 2

Ardımdan

Bir seher vaktidir eren hükm i ecelden haber,
Âb ı soğukla yıkanır cismim, olur bî haber.
Beyaza bürünür ten, kefen olur gamlı sır,
İki tahta arasında yatarım sessiz, keder.
Nâşımı ebedî yola uğurlar bir avuç el,
Bir çift yaş kalır ardımda, söner gözlerde eser.
İki yâr, üç beş cemaat, bir de acele duâ,
Toprağıma su dökülür, veda kısa, dil keder.
Fakîrâne bir cenâze, soğuk nezâret gecesi,
İmamın son nefesinde kalır dünyâdan eser.
Yalnız çıktım o yola, yalnız tamam oldu yol,
Yukarıdakiler gitmiş, ben kaldım yerle heder.
Toprağın sert susuşu, kabir dar, gece siyah,
Ayrılığın sırrını çözemedim, aklım serer.
Gerçek midir bu zulmet, yoksa rüyâ mı acep?
Bir hışırta var lakin—yalnız değilmişim meğer.
Dedim: "Susun ey böcekler, bu oda artık benim,"
Anladım ki gelmiş geçmiş, hepsi bir düşmüş meğer.
Hayata perde indi, kapandı dünya defteri,
Ağlamayın ardımdan... nasîbim buymuş kader.
1991

Eyüp Dalkılıç 2

Aşkmı Kadermi

Aşk dedikleri, gönle düşen ani bir kıvılcım mı,
Yoksa zamanın avuçlarımızdan sızan bir hilesi mi?
Koştukça uzayan bir gölge gibi peşimizde,
Her adımda bir damla yaş dizer alnımıza.

Issızlıkta kalabalığı düşündüren bir sessizliktir bu,
Kalabalıkta insanı kendinden eden bir yalnızlık.
Bir yanım duvarlara kazınmış eski bir sızı,
Bir yanım deniz; aramızda boğulan mesafe.

Sen kıyısında kaldın, ben akıntıya tutuldum,
Aynı ormanın içinde başka yollara sürüldük.
Dağlar sıralandı ardımızda suskun tanıklar gibi,
Hasret çöktü gönle, ağır bir mühür misali.

Ömür dar bir boğaz artık, nefesimiz sayılı,
Geçen zamana mı yanayım, yoksa kalana mı?
Söyle ey gönül, bu düğümü kim attı bize:
Bir anlık ilham mıydı bu,
Yoksa ezelden yazılmış bir yazgı mı?

2024

Eyüp Dalkılıç 2

Ayna

Karanlık sokaklarda kaçırım hâlâ, sabah nuru ararken
Pusu kuran düşmanlar vardır, dost elimi uzatırken

Düşünceler içinde bocalar, gözyaşım akar gizlice
Birden sıyrıldım hengâmeden, karşımda yüzsüz bakarken

Cesaret topladım, sordum: "Sen kimsin ey hâl-i garip?"
Ellerimiz birleşti nihayet, dokunuş kaygandı titrekten

O an anladım ki, gözlerime yansıyan, benmişim aslında
Her zerremde ben vardım, karşımda duran aynada bakarken

1991

Eyüp Dalkılıç 2

Baba Senin Neyin Var?

"Baba" dedi çocuk, "bu getirdiđin elbise dar," Sormadılar hiç babaya, "baba senin neyin var?"

Hep bir ağızdan seslendiler: "Baba şunu al,"
Bitmedi istekler: "Baba, bir de şunu al."

Bilmediler yükü ağır, sırtındaki hırka dar,
Dünya geniş olsa ne yazar, babanın kalbi var.
Gündüzü kavga ile geçer, gecesi hep efkâr,
Akşam gelir eve baba, geçtiđi yollar dar.

Dertleri içinde, kimseye demez ser verir,
Evlat gülsün diye o, ömründen ömür verir.
Sormadılar babaya, sormadılar halini hiç,
Oysa baba, bir selamla dünyaları geri verir.

Eyüp söyler sözün özün, evlat bilsin halini,
Kimse sormaz babanın o, bükülmüş belini.
Kendi darılsın dünyaya, evlat darda olmasın,
Baba canını verir de yavrusu hiç solmasın.

2026

Eyüp Dalkılıç 2

Babamdı

Çocukluğumun tek kahramanı canım babamdı,
Ne Karaoğlan ne de kara Murattı o babamdı.

Yüreği sevgiyle dolu, cefakâr idi her zamandı,
Elinde derman, elinde umut vardı o babamdı.

Hayatımın büyük sultanı, sevgiliydi hep candı,
Her daim yanımdaydı, koruyup kollayan babamdı.

Gözleri ışık saçan, yol gösteren bir çınardı,
Zor günlerde sığınak olan, dağım babamdı.

Her sözü ders olur, gönlü deniz bana yardı,
Sevgiyle yoğrulmuş yüce bir gönül, babamdı.
1980

Eyüp Dalkılıç 2

Bayburt'un Hasreti

Bayburt dađı ince ince duman olunca,
Yar hasreti beni yakar ömür boyunca.
Bayburt Kalesi'nden baksam aŐađı,
Gönlüm sarmalıyor bu dertli ağı.

Çoruh coŐar ama derdimi yuyamaz,
Bunca feryadımı kimse duyamaz.
Őehit Osman'dan bir rüzgar eser,
Gurbet soğuk olur, bağrımı keser.

TaŐ köprüden geçtim, yâre varayım,
Yıkık Őu gönlümü kime sarayım?
Kalenin taŐında izim kazılı,
Alnımda bitmeyen hasret yazılı.

Eyüp söyler sözü, dökülür dile,
Çektiđim cefadır, bitmeyen ile.
Gülmedim dünyada ömür boyunca,
Bayburt dađı ince ince duman olunca...
2026

Eyüp Dalkılıç 2

Ben

Üzerime örtülen soğuk, geceden değil,
Ruhumdan sızar — kemiklerime yürür.
Sen uzakta bir tebessüm gibi donuksun,
Ben hakikati sustum, dilim mühürdür.

Huzur dediğin şey bir nefeslik zehir,
Sensizlik, damarlarımda ağır bir sır.
Gözlerimde senin olmayan her yüz,
Bir zindanın duvarına çarpıp kırılır.

Ben seni mutluluk sanmıştım — meğer
En mesut hâlim, yanıldığım ân imiş.
Bu hayat bana senin yokluğundan miras,
Bir cellâdın geceden artan kanı imiş.

Veda etmedin; gidişin bir sessizlikti,
O sessizlik çöktü, âlem daraldı.
Aşk dedikleri, kalbe atılan düğüm,
Çözüldükçe yalan, yandıkça akıbet kaldı.

Şimdi ne sen varsın ne ben eskisi,
İkimiz de başka felâketlerdeyiz.
Ben burada hakikati gömdüm içime,
Sen hâlâ gülüyorsun — bilmezler deyiz.
1999

Eyüp Dalkılıç 2

Bir Sır Gibi

Bir sır gibi açıldı bize ömür denilen,
Zaman koştı durdu, biz ona hep geç kalan.

Neşe bir katre imiş, gözyaşı deryâ meğer,
Ruh bir an zevke meyleder, bir an yükte kalan.

Bir kapı örtülürken bir kapı açılır her dem,
Âkıbet yazılır insana, gizli ve yalan.

2025

Eyüp Dalkılıç 2

Çekiyorum

Sevgide susuz kalan cânın âhını,
Sevdâda aldananın derd-i şânını,
Bî-ümîd aşkta yananın eşkini,
Sînemde bilip bilip çekiyorum.

Aşkın kulu olmuş bî-çârelerin,
Şırrı meydân olan mazlûmların,
Üstü başı açıkta kalan yetîmlerin,
Gamını yüklenip çekiyorum.

Nâmert kurşun yiyenlerin kanını,
Hakk'a yüz sürüp gidenlerin cânını,
Zâlime ilk haykıran feryâdını,
Rûhumda duyup duyup çekiyorum.

Bir köşede sessizce ağlayanın,
Haksız yere zindâna atılanın,
Aç karnına toprağa yaslananın,
Âhını içime çekiyorum.

Uzaklarda saâdet arayanın,
Kendin bulamadan yıkılanın,
Karşı dağlarda mahzûn kalanların,
Hasretini sensiz çekiyorum.

2022

Eyüp Dalkılıç 2

Dilber

Şarap sandım içtiğimi, meğer âteşmiş bana,
Bu zehri bal bilip iğen, ayık kalan kim olur.

Bir nazarın yetti bana, yıktı sabrı aklımı,
Bu gönül virânedir artık, ma`mûr olan kim olur.

2026

Eyüp Dalkılıç 2

Garip

Kader seçdi yolu, kullar çekdi azâbı,
Gönül bir kez sevdi, yandı oldu köz hâbı.
O köz gibi yanar, kül olur mâh ü nâr,
Her çileyi tek başına çeker garip bî-hâbâr.

Boynu bükük düştü, ağlar gönül mahzûn,
Derdi bitmez, yüzü solmuş, hep hüzûn.
Ne ağlaması dîner, ne iniltiyi duyar,
Gülen yüzü yoktur, yalnızdır garip bî-nûr.

Yaprak yaprak dökülür ömür târihi,
Toplar elinde tespih, sayar her mahzûnî.
Bitmez isyanı, gelmez ki sabır,
Çile çeker, gözyaşıyla dolaşır garip bî-zar.

Feryadı yükselir, sesi erişmez mâh'a,
Canı yanar der ki: "Bu dünyâda adâlet yok mâh'a."
Boynu ipe geçer, beden olur gölge,
Oracıkta ölür, gönlü kalır aşk ile bî-tekâ.

1982

Eyüp Dalkılıç 2

Gelemiyorum

Akrep dağında gezsem de virânım,
Gül-rûyuna hasret yine nâlânım.
Gelmek dilerim, yazgıya kurbânım,
Gelmek isterim sana, gelemiyorum.

Hasret ilidir meskenim ey yârim,
Ölümlle hem-dem, korkudan ârîyim.
Bin pusu kursa felek, ben sâbirim,
Gelmek isterim sana, gelemiyorum.

Nefer eyledi kader beni bu yola,
Hainle vuruşur gönlüm kana kana.
Senin duan yeter her türlü belâya,
Gelmek isterim sana, gelemiyorum.

2011

Eyüp Dalkılıç 2

Güne İnat

Hayatın içindeyim — adı konmamış bir sır,
Varlığım uzaktan el sallar, yüzü belirsiz.
Bir his gelir ansızın, ecel gibi ağır,
Kalbimden geçer zaman — sessiz ve ızsız.

Göçmen kuş misalim, menzirim dağınık,
Bir gölgede durur, bir rüzgârda savrulurum.
Ben buradayım ama kendime yabancıyım artık,
Seni ise uzağın aydınlığında bulurum.

Duygular mahkûm hâlâ, aç ve susuz zincirde,
Bir gecenin içinde günle boğuşur kader.
Karanlık iner göğe, güne inat, kedere,
Işık kaçtıkça içimde çoğalır zehirli seher.

Ben aydınlığa hasret, gecenin çocuğuyum,
Sen gündüzün koynunda, farkında olmadan.
Aynı kaderdeyiz belki — fakat ayrı yolcuyum,
Biri geceye direnmiş, biri geceden aman.

2025

Eyüp Dalkılıç 2

Hiç Gibi Durmak

İnsan yorula yorula yürür diken üstünde,
İnsan kırıla kırıla olgunlaşır dik özünde.
Acı döker ruhunu, sükût çöker hep içinde;
Zamanla öğretir sabrı, ağır dersle gönlünde.

Bir gün gelir tükenir umut gözünün önünde,
Yine de bir aşk gerekir insanın sözünde.
Hayat ne verdiyse geri alır bir döngü özünde,
Hiç yaşamamış gibi, durur insan yeryüzünde.

Eyüp söyler hakikat, dünya bir gölge oyunu,
Ecel gelir, büker elbet o en mağrur boyunu.
Dikenli yollar biter, menzil görünür uzakta,
Toprak örter sonunda, insanın her huyunu.

2026

Eyüp Dalkılıç 2

İçinde

Dilim lâl oldu nâmın zikr edince cân içinde,
Sükûtum feryâd eyler gizli gizli cân içinde.

Düğüm düğüm nefes kaldı boğazımda ey nigâr,
Bir âhım sığmaz oldu bu dar imkân içinde.

Ğaba sanırdım özümü, meğer camdanmış gönül,
İnceden ince kırıldım sevdâ bürhân içinde.

Bana sevmek yazılmış, sana sevmek kader,
Rolüm budur ezelden bu imtihân içinde.

Bilmem ne hikmet etti, sordum da bulamadım,
Sebepsiz yandım kaldım aşkın meydân içinde.

Karşılık ummadım hiç, dünyâya inâd ettim,
Saf bir niyâz taşıdım virân devrân içinde.

Eyüp der ki: "Ne kaldı geriye bu hâlden?"
Bir tek hakikat kaldı: Sevdim her ân içinde.
2013

Eyüp Dalkılıç 2

Ne İster

Bu can ki canana — vararak ölmeyi mi ister,
Yoksa bir düşte kırık bir yüz mü?
Geceyi gündüzle bekleyen derin acı,
Zamanın kör düğümü, silinmez hatıra ister.

Kalbimdeki yara, hangi acıyla büyür,
Hürriyetim giydirilmiş zincir gibi...
Dünya, bir yalanın rengiyle sarar gözlerimi,
Ve ben, bir vefalı yüzün hayalini hiç göremem.

Yaşadım — ama yaşamak neydi, hâlâ bilmem,
Hayat, bir gölge gibi içimde geçer.
Huzur mu arar bu kör gönül?
Yoksa, ayrılığın dondurucu sükûnetine mi düşer?

Dur, bir an sessizlikte duydum —
Ey delice gönlüm,
Sonsuzluğa açılan kapı sadece bir sevda ister.
1987

Eyüp Dalkılıç 2

Onlar Gibi

Bir deli sonbahar erdi yine bađ-ı cihana,
Sürükler ömür yaprağını, savurur bi-nihana.

Aldı da řu halimi önüne rüzgâr-ı fena,
Savurdu beni de onlar gibi devr-i zamana.

Gönlüm ise hâlâ sıcaktır, arar yâr izini,
Bilmez ki bülbül uçmuş, konmuş ecel mekanına.

Hayalden uzak kaldım, sükût içre derun,
Bir sessizliğe gömdüm özümü, kurban canana.

Ne gülüş kaldı bende, ne sevda, ne isyan,
Kaybolurum yavaşça; ne bir iz, ne bir nişane.

1982

Eyüp Dalkılıç 2

Ölümden

Eksik kalır hayr ü şer dil-i nâdan elinden,
Ne yapsa kurtulamaz kul yazılı ölümden.

“Can çıksın, mal çıkmasın” der hevâsına uyan,
Hakikat budur amma kaçılmaz bu ölümden.

Sancı çöker gönlüme, derman yok hekimden,
Ne tabip fayda eder, ne dua gönülden.

Geldim ve gidiyorum fânî cihan elinden,
Bağlasam da umutlar, kurtulmam bu ölümden.

Kimi bedduâ taşır, kimi niyazlı tendir,
Bir bakış aldı götürdü ezelden, ölümden.

Ayna olur gözlerim, yüzümde hâl bellidir,
Çâresi yok bu yolun, dönülmez bu ölümden.

Şair söyler türküsün mazlumun dilinden,
Âslımız toprak iken kaçılmaz bu ölümden.
2020

Eyüp Dalkılıç 2

Sendin

Emelim yegâne sendin, derdime dermân sendin
Bu virân hânede gam yükünü çeken cân sendin

Nice yıl râh-ı emelde bekledim ümmîd ile
Her gelen hicr gecemde yazılan fermân sendin

Cihânı başıma virân eyledin, aldandın sen
Gönlünü hükm-i yed-i ağıyâra sunan sendin

Bilmedin sûz-ı derûnum, görmedin âteşimi
Bu kadar aşkı harâb edip giden vîrân sendin

Âlem-i aşk serâb imiş, anladım âhirde
Düş sandığım o hayâlde dahi sultân sendin

Yoruldum artık bu reh-i mihnet ü hicrândan ben
Giden ben sandım amma, bu vedâ sendin

1981

Eyüp Dalkılıç 2

Ses

Ruhumu sardı yine o derin, gizli his ile,
Bir an ayrıldı beden, can çekildi nefes ile.

Zaman durur o demde, devran olur suskun,
Kefenle bütünleşir vücut, kesilir ses ile.

Gaybdan gelen bir cemaat sorar: "Hazır mısınız?"
Dil tutulur, söz biter, şaşkınlık her heves ile.

Sağdan fısıltı gelir, soldan bir uğultu var,
Yol bilinmez, iz kayıp, kalmışız şüphe ile.

Ah keşke bir kez danışsaydık bu son menzilde,
Vakit geçti, defter dürüldü son nefes ile.
1984

Eyüp Dalkılıç 2

Son Durak

Bir gn işitir mi âhımı cânânın kulağı,
Yoksa ebedî midir bu sktun durađı?
Firkat yk dřmřdr dil-i virâneme tuzak,
Rhum taleb-i vuslat ile arar hep o çađı.

Bir duâ iner mi hâk-i mezârıma nihân,
Yoksa orda dahi nisyân olur mu bu ađı?
Çeřmim reh-i yârdadır, gönlmde ağır yaşak,
Bir nefes ölmek midir, Ey aşkın son durağı...
2025

2025

Eyp Dalkılıç 2

Sözüm

SÖZÜM

Yüreğimde doldu ağlar her nefesim,
Boğazımda düğüm, çıkmaz her sözüm.
İnceldikçe inceldi sevgili hasretim,
Ben seni sevdim, her an, her sözüm.

Gözler üzerimde bakar her hâlimi,
Herkes sustu, yalnız kaldı sözüm.
Kaba saba hâlimden eser kalmadı,
Ben seni sevdim, saf gönül özüm.

Benim rolüm aşk, senin rolün sevmek,
Karşılıksız da olsa bu her sözüm.
Niye sevdim bilmem, tek bildiğim bu,
Ben seni sevdim, dünyaya inat özüm.

Her şeye rağmen, kalpte tek sen varsın,
Dünyaya inat, sevdim bu özüm.
Ben seni sevdim, yürekle, safça,
Sana bağlı kaldı her bir sözüm.
2023

Eyüp Dalkılıç 2

Ya Nasip

Balıkçılar kırgın, balıkçılar dargın,
Denizler hüsrân dolu, umutlar dargın.

Kartal sahilinde bekler yorgun birer can,
Biçare ruhlarına düşer kaderin narın.

Umutlar tükendi, zaman kalmadı artık,
Akşam çöktü karanlık, vermez artık aman.

Soğuk bir serinlik vurdu ciğere derin,
Bu üşüme, bu bekleyiştir şanlı imtihan.

İşte o an anlarlar, gönüllerini sarar,
Tek teselli budur: ya nasip ya nasip var.
1994

Eyüp Dalkılıç 2

Yürüyorum

Karanlığın ortasında yalnız yürüyorum,
Aydınlığı bulmak için sessiz, ürkek yürüyorum.

Sessizliğin derinliğinde nefesim titrek,
İçimde üşüyen bir yürek, yalnız yürüyorum.

Sıcak bir yuva özlemi sarar her yanıma,
Adımlarım bazen koşar, bazen yavaş yürüyorum.

Arkamda bir gölge var, hissettirir korkuyu,
Heyecan ve korkuyla ilerler, yalnız yürüyorum.

Gecenin ötesinde, sonsuzluğun tam ortasında,
Varışı olmayan yolda yine yalnız yürüyorum.

1996

Eyüp Dalkılıç 2